

GreenfieldCities wil vluchtelingen in eigen regio opvangen in nieuwe steden

▲ Greenfield Cities. Tweede van links Mohammed Daioub, in het midden Joris Benninga. FOTO GERARD BURGERS

Het migratievraagstuk opgelost vanuit Arnhem

Geen kansloos tentenkamp, maar een nieuwe stad waar bewoners zich duurzaam inzetten. Met dat idee wil GreenfieldCities het vluchtelingenprobleem aanpakken.

Berendien Tetelepta

Arnhem

Het lijkt een onmogelijk plan, maar wie blijft luisteren naar Joris Benninga gaat er warempel in geloven: het wereldwijde vluchtelingenprobleem oplossen vanuit Arnhem. De gemeente gaf 9.000 euro om het plan dat Benninga bedacht samen met Arnhemse vluchtelingen uit te werken, de universiteit van Wageningen deed daar onlangs 30.000 euro bij.

De stichting GreenfieldCities, die Benninga met Arie van Beek oprichtte, wil vluchtelingen in hun eigen regio opvangen. Niet in tenten-

kampen, maar in nieuw te vormen steden waar bewoners zich duurzaam inzetten voor hun nieuwe thuisland. „Door te zorgen dat een opvangland zelf iets met deze nieuwe, groene steden opschiet, is de kans groot dat het land meewerkt”, zegt Benninga.

Het grootse plan dat de Arnhemse stichting heeft, is inmiddels omgezet in een concrete proef. Er wordt niet direct een nieuwe stad gebouwd, maar eerst een wijk. Benninga en collega Mohammed Daioub vliegen deze week naar Mafraq in Jordanië. „We gaan het gemeentebestuur van Mafraq voorstellen een universiteitssterrein op te richten voor 1.500 mensen: 750 vluchtelingen, 750 Jordaniërs. Aan deze groep worden professionals toegevoegd in de ‘cleantech’. Dat zijn mensen met verstand van technologie die bijdraagt aan een schoner milieu. Zij leiden de Jordaniërs en vluchtelingen op.”

De campus wordt een ministadje. Een plek die ook voor Jordaniërs interessant is om te gaan wonen, omdat het een opleiding, werk en woonruimte biedt.

De bewoners van de campus gaan samen proberen de uitdagingen waar Jordanië voor staat op te lossen. Een

gebrek aan water en een gebrek aan energie. „Er komt dan iets van waarde uit de campus. Op deze manier wordt het een gebied waar bijvoorbeeld pensioenfondsen in willen investeren.”

Het idee om vluchtelingen op te vangen in hun eigen regio, met perspectief op een menswaardig bestaan, kwam bij Benninga vooral voort uit ergernis. Hoofdschuddend zat hij voor de tv, toen hij zag hoe tienduizenden migranten in tentenkampen werden gestopt. „Europa bestaat uit de rijkste en best georganiseerde landen ter wereld. En dan komen we met zo’n halfslachtige oplossing voor de vluchtelingen crisis.”

Benninga studeerde in 1990 af als econoom en leidde de laatste jaren een bedrijf in duurzame energie in Washington. „De kennis en ervaring die ik heb opgedaan in de energietransitie en met het opbouwen van nieuwe teams is ook relevant voor het oplossen van migratievraagstukken. Ook in dat geval gaat het om een combinatie van een ambitieus en goed doordacht doel op lange termijn, niet opzien tegen weerstanden, en gewoon beginnen.”

Benninga heeft zijn plannen tot in de verre toekomst al klaar. Mafraq is

slechts een pilot. Als het slaagt, pakt GreenfieldCities het groter aan. Rondom oorlogsgebieden zouden dan via eenzelfde concept als in Mafraq, nieuwe steden gebouwd moeten worden. Steden waarin vluchtelingen komen studeren, wonen en werken, maar waar ook (en misschien wel vooral) het thuisland iets mee opschiet.

Op dit moment werkt een tiental Syrische vluchtelingen uit Arnhem voor GreenfieldCities. Zij zorgen voor de website van de stichting, de marketing, communicatie en het contact met Jordanië. „Het mes snijdt aan twee kanten. Arnhemse vluchtelingen doen werkervaring op en krijgen de kans hun eigen talenten in te zetten. Van marketing tot IT en communicatie. Tegelijkertijd zetten zij zich in voor hun eigen mensen in oorlogsgebied.”

In de zomer opent GreenfieldCities een kantoor in Jordanië. „Er zal elke maand iemand van ons afreizen naar Jordanië. Uiteindelijk zullen we vanuit Arnhem met zo’n 150 medewerkers aan de slag gaan. Met GreenfieldCities bieden we vluchtelingen in Nederland werk en gaan we vluchtelingen in oorlogsgebied een toekomst geven in hun eigen regio.”

Vluchtelingen doen ervaring op en krijgen de kans hun eigen talenten in te zetten

— Joris Benninga